

diagnostickým druhom zväzu *Agropyro-Rumicion crispi*, najmä v minulosti sa často vyskytoval v spoločenstvách triedy *Festuco-Puccinellietea* a zväzu *Nanocyperion flavescentis*.

Rozšírenie na Slovensku. Mapa 53. V minulosti častý druh v panónskej oblasti, najmä v Podunajskej a Východoslovenskej nížine, o niečo menej v Ipelsko-rimavskej brázde a Košickej kotline. Frekvencia výskytu sa v poslednom čase znižuje úmerne s úbytkom vhodných biotopov. Do karpatskej oblasti býva ojedinele zavlečený.

Pannonicum. 1. Kamenica nad Hronom (L a n g 1948 BRNM; S o j á k 1956 PR). – Kováčov, breh Dunaja (V. N á b ě l e k 1935 SAV). 2. Roztrúsené v údoliach riek Ipeľ, Rimava a ich prítokov. 4. Skalica „lúka na Skalisku“ (B é ě n a 1923 BRNU). – Brodské, pri Morave (H o l z k n e c h t 1946 BRNU). – Veľké Leváre (H e j n ý et H e j n á 1949 SLO). – Devínske Jazero (P t a č o v s k ý 1926 SAV). – Devínska Nová Ves, viac údajov. 5. Devín, breh Dunaja (F. D v o ř á k 1976 BRNU). 6. Mnoho lokalít. 7. Košice, údolie Hornádu (T h a i s z 1908 BP). – Turňa nad Bodvou, pri rieke Bodva (Ž i v o t s k ý 1880 PR, 1881 PR). 8. Veľký Kamenec. – Strážne (obe H e j n ý Ōkol. Charakt. p. 402, 1960). – Somotor N (Z á b o r s k ý 1960). – Streda nad Bodrogom (K i s s 1939: 253; M á j o v s k ý 1959; Š o u r e k 1954 PR). – Klin nad Bodrogom (H e j n ý l. c. p. 390). – Viničky (F u t á k 1953). – Rad, samota Kerestúr (M á j o v s k ý 1959). – Plešany – Veľký Horeš (M á j o v s k ý 1961). – Malý Horeš (J o s. D o s t á l 1952 PRC; Š o u r e k 1954 PR). – Čierna nad Tisou, prekladisko (J e h l í k 1964 herb. J e h l í k). – Leles (H e j n ý l. c. p. 402). – Leles, breh rieky Latorica (C h r t e k et C h r t k o v á 1977 PR). – Boľany (H e j n ý l. c.). – Veľké Kapušany, medzi obcou a riekou Latorica (J o s. D o s t á l 1952 PRC). – Pavlovce nad Uhom (H e j n ý l. c. p. 390). – Vyšné Nemecké – Nižné Nemecké (H e j n ý s. a. PRC). – Senné, Čierna voda (H e j n ý 1956 PR). – Kolibabovce (K l á š t e r s k ý 1938 PR). – Majerovce (L. D o s t á l 1970 SAV).

Carpathicum. 9. Bošáca (H o l u b y 1903 PR; H o l u b y 1904a: 60–61) – pravdepodobne zavlečený.

Pochybné údaje. V herbároch sa nachádzajú aj zbery s veľmi nepravdepodobnými lokalizáciami, ktoré vznikli zrejme chybným etiketovaním materiálu alebo pri manipulácii s herbármi. Ide napr. o lokality: 23b. Malá Studená dolina (D o m i n 1919 PRC). 30c. Bardejov (B e r g a n s k ý s. a. BRA). 2. obec Tupá, 172 m n. m. (M a z u c h o v á 1964 BRA). 14. Zvolen (K a j b o v á 1964 BRA, K r a j ň á k o v á 1964 BRA).

34. *Mentha* L.

Mäta

(SPRACOVAL J. ŠTĚPÁNEK, UPRAVIL K. MARHOLD)

Trváce aromatické byliny s plazivými podzemkami alebo podzemnými výbežkami, s jednoduchými alebo parohovito rozkonárenými chlpmi a so sediacimi silicovými žliazkami („labiátové žliazky“). Byl' najčastejšie rozkonárená, priama alebo na báze vystúpavá, pravidelne olistená. Listy sediace alebo stopkaté, čepeľ celistvá, najčastejšie kopijovitá až vajcovitá, niekedy kučeravá. Listene tvaru a veľkosti byľových listov alebo menšie až nenápadné, kopijovité až čiarkovité, neprekrývajúce sa. Paklasy ± husté, predĺžené až silne skrútené, v hornej polovici byľe zložené z oddialených alebo na vrchole hlávkovito nakopených papraslenov. Kvety drobné. Kalich pravidelný alebo takmer pravidelný, 5-zubý, rúrka kalicha 10–13-žilová, v ústí holá alebo roztrúsené chlpatá, zuby kalicha rovnaké, trojuholníkovité až úzko trojuholníkovité. Koruna tak-